دستور ۲۷ رجب ۱۴۰۸ (۱۳۶۶/۱۲/۲۷)

حضرت حاج سلطان حسین تابنده گنابادی رضاعلیشاه ثانی طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم و هو ولیی و هو یتولّی الصّالحین

در این اوقات بمناسبت شروع انتخابات مجلس بسیاری از فقراء سؤال کرده و کسب تکلیف می‌نمایند؛ گرچه بارها در جواب گفته شده که اینگونه مسائل بامور طریقتی ارتباط مستقیم ندارد و افراد از نظر اجتماعی آزادند ولی تکرار پرسشها موجب گردید که پاسخی برای عموم عرض شود:

در پند صالح که رسالهٔ جامع و دستور کلّی برای کلّیهٔ برادران و فقراء نعمت‌اللّهی می‌باشد از طرف حضرت والد جلیل جناب آقای صالحعلیشاه قدّس سرّه برای استفادهٔ عموم اخوان تألیف و تدوین گردیده و همهٔ مطالب مورد احتیاج ذکر شده باید بدان مراجعه کنند و چنانچه دقیقاً مطالعه نمایند از هیچ قسمتی فروگذار نشده و همهٔ وظائف زندگانی را از لحاظ معنوی و مادّی و اجتماعی در آن می‌یابند.

خداوند در انسان بسیاری از امور را به تشخیص عقل و بررسی خود مکلّف قرار داده چون امتیاز بشر از سایر جانداران به عقل و فکر پایان بین است و هر اندازه فکر بیشتر بکار بیفتد بهتر نمو هم می‌کند و نباید در آن تقلید نماید مثلاً انتخاب مرجع تقلید نباید بدون رویه و با تقلید باشد بلکه باید با بررسی و راهنمائی بزرگان و دانایان مذهبی قوم که اهل حل و عقد می‌باشند و با رسیدگی کامل حالات شخص مورد نظر و تطبیق با موازین دینی و عملی انجام یابد ولی در مسائل شرعی چون نمی‌تواند کاملاً بدآنها واقف شود و جنبهٔ عقلی ندارد باید از عالم زمان و مرجع تقلید شیعه تقلید نماید و در امور مادّی و دنیوی پایان بین بوده و پیرآمون کار را بسنجد و با داناتر از خود مشورت نماید و بعد از مشورت صلاح دین و دنیا را برگزینند. در قوانین مملکتی باید مطیع مقررات مملکتی بوده و از وظیفهٔ شخصی تجاوز ننماید و در انتخابات هم نظر را به صلاح خویش و مملکت و دیانت داشته باشد و در سایر امور هم مقرّرات و قوانین مملکتی را رعایت کند که در این قسمت هم در پند صالح دستور فرموده‌اند و بطور کلّی رعایت مقرّرات دینی و مصالح شخصی و اجتماعی را بنماید.

و سایر وظائف هم که در قلمرو شریعت یا طریقت می‌باشد از دانایان و راهنمایان هر دسته اخذ کند و البته این دو دسته به منزلهٔ دو دست برای یک فرد می‌باشد که با هم اختلاف ندارند بلکه به منزلهٔ مغز و پوست هستند. شریعت آراستن ظاهر است به طاعت و طریقت پاکیزه نمودن باطن است به اخلاق پسندیده و یاد خدا و روشن نمودن دل به شناختن حق و بین شریعت و طریقت ملازمه است که در این قسمت هم مشروحاً در پند صالح مرقوم فرموده‌اند.

و نیز مرقوم داشته‌اند که باید انقلابات دنیا و جنبشها که در هر موردی مشهود است در ما نیز اثر نماید و بیدار شویم یعنی با تطبیق با مسائل و معتقدات دینی از موقع استفاده کنیم یعنی آنها را با دین تطبیق کنیم که فقط آنچه با دیانت ما سازگار است بپذیریم نه آنکه دین را با آنها تطبیق نمائیم که اگر اینطور باشد گاهی باعث خرابی دین است. اگر چه عنوان حزب و دسته‌بندی مادّی و سیاسی در اساس درویشی و بندگی خدا نیست ولی مؤمن باید زیرک و انجام بین باشد و به

اعتبار شخصی به تکلیف اجتماعی خود عمل کند ولی عنوان فقر و درویشی ارتباطی بـا آن نـدارد. در مـورد انتخابـات هـم همین نظر را داشته باشد و صلاح خود و دین و مملکت را در نظر بگیرد.

بنا بر این باید توجه کرد که مسئلهٔ مورد سؤال طبق آنچه گفته شد در حدود طریقت قرار ندارد تـا از ایـن حیـث مـورد استفسار برادران قرار گیرد و خود باید بررسی کرده و تشخیص دهند و در قلمرو تحقیقی شخصاً بررسی و تحقیق و مشاوره نموده و از خداوند بخواهند که راه صحیح و منطق درست به آنها ارائه شود و بعداً اتخاذ تصمیم نماینـد و آنچـه مربـوط بـه امور شریعت است مراجعه به رسالهٔ عملیه و مرجع تقلید نمایند و به دستورات و فتاوای ایشان عمل کنند و البته باید جمـع بین این مراتب را نموده و دست به کار و دل با یار باشند که اگر این روش را داشته باشند نزد خداوند مأجور خواهنـد بـود. والسّلام علیکم و رحمهٔ الله و برکاته. مورخهٔ ۲۷ رجب ۱۴۰۸ - ۱۳۶۶/۱۲/۲۷.

فقیر سلطانحسین تابنده گنابادی رضاعلیشاه